Ч. 120. Второк 11 червня (29 мая) 1907. Рік XVII.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

**Реклямациі** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

**Передплата** у Львові в аґенциі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциі

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

## Вісти полїтичні.

*(Угорский ювілей коронацийний. — З російскої Думи. — Положенє в Портуґалиї).*

Як з Будапешту доносять, відбуло ся там в суботу торжественне богослуженє з нагоди 40-лїтного ювилею коронациї Цїсаря Франц Йосифа I. на короля угорского. В богослуженю взяли участь крім короля і архикнязя Франц Фердинанда також инші архикнязї і всї висші достойники державні. По богослуженю приймив король в замку президию палати послів. Президент палати Юст виголосив промову іменем угорского сойму. Монарх у відповіди дякуючи за привіт, висказав надію, що угорский нарід при плідній діяльности сойму буде дальше поступати на дорозї мирного розвитку, додаючи блеску коронї. Відтак приймив монарх президию палати вельмож. Президент ґр. Досефі зложив привіт іменем палати вельмож, по нїм явила ся депутация столиці. Старший бурмістр міста Філїп вручив монархови адресу. Архикнязь Франц Фердинанд в суботу по полудни від'їхав назад до Відня.

В суботу російска дума вела дальше дискусию над справою аґрарною, при чім социялїсти нападали як на Столипина так і кадетів. Один з них Мушенко сказав, що нарід приймає визов, кинений єму правительством. Спорили з ними кадети Куплєр, котрий розвивав аґрарну проґраму сторонництва, і Кізеветтер. Натомість віцепрезидент думи, Березин, з партиї трудовиків закидає кадетам дволичність в справі примусового вивласненя землї. В голосованю на внесенє Кізеветтера 238 голосами против 191 відкинено всї дневні порядки, предложені ріжними партиями лївиці, а містячі проґраму будучої реформи аґрарної. За внесенєм Кізеветтера голосувала правиця, кадети і Поляки. Помимо тої побіди правительства поголоски о скорім розвязаню думи не умовкають. Провідники кадетів Тесленко і Перґамент заявили співробітникови „Руси", що розвязане думи єсть неминуче і то вже в найблизшім часї. Та сама часопись доносить на основі висказів дуже віродостойних осіб, що двірскі круги реакцийні уважають теперішну хвилю найвідповіднїйшою до розвязаня думи, позаяк пізнїйше розпочала би она законодатну роботу. В кабінетї мінїстрів нема доси однодушности що до розвязаня думи. — „Рєч" у вступній статї згадує, що правительство зажадало від кадетів безпроволочної запоруки що-до того, що буджет буде ухвалений. Загальний настрій орґану кадетів дуже пригноблений. Столипин мав поставити кадетам услівя неможливі до принятя. — Berliner Tageblatt доносить, що розвязанє думи єсть вже постановлене і що рівночасно з розвязанєм думи уступить Столипин, а єго наслїдником стане ґр. Вітте.

В Портуґалиї стояли від давна против себе два великі сторонництва: лїберальне (проґресисти) і консервативне (реґенерадори). Власть переходила кілька разів з рук одного сторонництва до рук другого. Стремлячи до цїлком противних цїлий, оба сторонництва використували в неможливий спосіб державний скарб, придавлюючи населенє величезними тягарами. Се викликало велику ворожнечу населеня против всякого правительства без огляду на єго полїтичну проґраму. Президент консервативного кабінету, Рібейра домагав ся розвязаня палати, щоби правительство могло поборювати безпощадно нове републиканьске сторонництво, котре що-раз більше росте в силу. Король не згодив ся на той плян, в наслїдок чого Рібейра подав ся до димісиї. Єго місце заняв лїберал І. Франко і утворив коаліцийну партию, котра предложила дуже широку проґраму державних реформ. Опозиция поборювала консеквентно всї предложеня, унеможливляючи їх ухваленє. Мимо реконструкциї кабінету відносини в нїчім не змінили ся, а правительство знайшло ся в ситуациї унеможливляючій веденє державних справ. Супротив того Франко

---

19)

## В дорозї по атлантийских островах.

*Після дра А. Гоффа, Е. Шардта і др. — зладив К. Вербенко.*

(Конець).*)

В глубоких долинах на сьв. Єленї ростуть ростини лиш слабо а так тут парно і душно, що годї видержати; до того тут ще й небезпечно, бо багнистий ґрунт криє в собі зародки заразливої хороби, маляриї або гнилої пропасниці, яка часто навіщає в горячих краях багнисті сторони. Одну з таких найстрашнїйших тут яруг, котра в однім місци розширяє ся так, що творить кітловину, називають „Девльс Пунщболє (Devils Punchbowle чортова посудина на пунш).

Дімок заступника ґубернатора, в котрім ми через кілька днів мешкали на острові, лежить у висоті яких 500 метрів в середнїй полудневій части острова, котру називають коротко Сенді Бай (Sandy Bay) по імени маленького заливу в долинї над морем. Ся часть займає четвертину або може пяту часть цїлого острова і творить велику кітловину, отверту від полудня, від сторони моря; з инших сторін окружають єї півколесом гори, що творять хребет, спадаючий стрімко до кітловини а поволи й лагідно в противні сторони. На тім хребтї, котрий доси уважано хибно за часть старого берега того прастарого вулькану, що видвигнув остров сьв. Єлени, єсть згаданий вже найвисший вершок на острові, Діяна Пік. Сей хребет стоїть, що правда, в звязи зі старим кратером, бо кітловина Сенді Бай не єсть нїчо иншого як лиш кальдера, але задля того, що щезла без слїду що найменше третина цїлого вулькану, брак тут тої дебри, котрою спливала вода, що виполїкувала вулькан. Кітловина тота відзначає ся тим, що не творить одної великої ями, лиш малу гористу країну, котра представляє зовсїм несподївано новий, чудовий вид. Там не ростуть зовсїм ніякі ростини, а єї як найделїкатнїйше вимодельовані форми відбивають ся дуже живописно червоними, жовтими, синими, брунатними і фіолєтними красками від полудневого неба в глубинї, а зубчасті вершки, шпилї та іглиці показують як найдив нїйші профілї.

Взагалї показує тепер остров сьв. Єлени в многих місцях степовий характер. Як на многих островах, де жили лиш маленькі зьвірята, так і тут завезено кози. Они розмножили ся тут борзо, здичіли і нищили лїси, обгризаючи молоді пагони і кору на деревах. В той спосіб нищили они всї молоді дерева та й старим не давали животїти. Коли з початком минувшого столїтя наказано здичілі кози нищити, було вже за пізно. Лїси були вже винищені. З їх винищенєм потерпіла й наука велику страту, бо остров мав так своєродну, характеристичну рістню, що она для нас вельми інтересна. Дерева, що давнїйше творили тут лїси, зовсїм вигинули а о скількож більше мусїло вигинути малих ростин! Анґлїйский ботанїк Гукер каже, що для науки пропало около сто родів ростин, котрих не можна було розслїдити і уложити в ботанїчну систему. Тутешні ростини знаходять ся тепер лиш на гористім хребтї, як н. пр. так зване капустяне дерево, котре коли розцвите ся, виглядає зовсїм як би одна величезна головка каляфіорів.

Коли хтось каже, що ростинність на острові сьв. Єлени зовсїм не пригадує близости рівника, лиш має бритийский характер, то сему не дивота, бо майже всї завезені сюди ростини походять первістно з Анґлиї. Передовсїм роблять таке враженє тут дуже розширені сосни, котрі однак виглядають дуже змарнїлї, а полуднево-всхідний вітер дуже їх понагинав. Найчастїйше приходить тут дерево „ерітріна" або „коралеве дерево", зване так задля червоної краски своїх цьвітів. Дерево се походить з Каплянди і листє єго подібне трохи до листя липи трохи до листя бука. Великі червоні мотильковаті цьвіти, котрі стоять у великім числї при купці, виглядають дуже ориґінально, а їх червоні зеренця насїня творять разом з малими скальочками дуже часто окрасу склянних лямп тутешних жителїв, котрі кажуть, що від того зерна лямпа яснїйше сьвітить ся.

З насїня деяких ростин як з чувствиць і касий виробляють досить красні пацьорки до ношеня на шиї і бразлєтки, котрі разом з ланцушками до годинників, торбинками і постав-

*) В попереднім фейлетонї названо стрелїциї хибно „невинними" замість пашними цьвітами. Так само ужито в однім з попередних фейлетонів хибно слова „розгрішеня" замість „розрішеня".

піддав королеви гадку розвязаня палати послів і переведеня правительственних проєктів в дорозі диктатури. Король, не питаючи коронної ради, розвязав кортези на необмежений час. Щоби злагодити роз'ярене з причини такого зарядженя, кинено щедрою рукою множество обіцянок, прирікаючи урядникам і армії підвисшенє платні, промисловцям підвисшенє митових тариф і ліпшу охорону перед заграничним імпортом, рільникам поміч в кризі в управі вина, робітникам обезпеченє на старість. Всї ті обітниці не зробили на народних масах враженя. Криза треває дальше, а невдоволенє обіймає що-раз ширші круги і витворює ситуацию, котра може довести до небезпечних для пануючої династиї вибухів. Огнищем невдоволених єсть тепер давна палата панів, на котрої чолї стоїть ґенерал Бараха. Републиканцї користають з ситуациї і що-раз сьмілїйше підносять голови, устроюючи ряд зборів, на котрих серед оплесків тисячів говорять голосно про детронїзацию Карльоса і о заведеню републики. Студенти унїверситетів, замкнених з причини страйків, розбіглися ся по краю, ширять невдоволенє між селянами і аґітують в користь републиканьскої ідеї. Сій аґітациї сильно помагає обставина, що королївска родина не тїшить ся зовсїм симпатиями населеня. Навіть умірковані часописи взивають короля більше або менше ясно до абдикациї в користь сина вигнаного короля, князя Міґуеля Браґанца, котрий тепер служить в австрийскій армії як полковник гузарів і єсть споріднений з габсбурским домом. Портуґальске правительство пробувало ослабити за границею враженє яке зробили вісти о заворушенях в державі. Появив ся півурядовий комунїкат, призначений так для Портуґалії як і для заграниці, стверджуючий, що напруженє викликане послїдними зарядженями правительства не має такого характеру, котрий міг би сильнїйше потрясти внутрішною ситуацию Портуґалїї. Комунїкат висказує надію, що відносини між парляментом і правительством увійдуть незабавом на нормальну дорогу, і застерігає ся рішучо, мов би теперішний рух був антидинастичний. Противно, комунїкат запевняє, що теперішна династия тїшить ся цїлковитою симпатиєю підданих і в послїдних часах одержала на се при ріжних нагодах численні докази.

---

чиками на годинники подібної роботи творять тут важний артикул торговельний домашного промислу. Того рода ростини ростуть головно в долинї Джемса і недалеко міста. Тут, де тепло, можна також побачити корчі бавовни, мельонові дерева, що бувають на 8 метрів високі, а мають овочі подібні з виду і зі смаку до мельонів иноді й на 30 цнтм. довгі, а на 13 цнтм. грубі, відтак помаранчі, пальми і банани. Але ще й у висоті 500 метрів удають ся ще дуже добре ростини горячих країв, як примірно бамбус, тота найвисша на сьвіті трава. Тут удає ся також і кава, дозрівають анони (овочі анонового дерева, що бувають иноді третину метра довгі і важать до 2 кільоґр. та мають дуже приятний корінний винно-солодкий смак), ґояви (дерева до 8 метрів високі з чотирогранним галузем і дуже смачними жовтими овочами подібними до наших грушок) і ґранадиллї (корч, що родить їдомі овочі величини гусячого яйця), а крім того ще й наші звичайні грушки та брескинї. Але найбільше продають тут т. зв. капляндского аґресту, котрий росте тут дико. То зовсїм не аґрест, лиш ростина з того рода, що наша барабоcosta і перцюга та помідори а посестра нашої „пузирухи" або „жидівскої вишнї", котра родить пахучі квасковаті овочі величини аґресту в дуже делїкатних і хороших міхурцях або пузирах.

Як сприяюче тут підсонє, можна зміркувати з того, що тут ростуть ростини всїляких полос разом побіч себе як ось пальми, камелії, чувствиці і дуби, фіґи і антильські рожеві яблока (що мають запах рож), ожини, які ростуть у нас, і малини з острова сьв. Маврикія, пампасова трава і бамбуси, араукариї і европейскі сосни. Але найбільша часть зі всїх тих кругло тисяч родів ростин, які знаходять ся на острові, то лиш або маленькі ростини або такі, що ростуть в горах; далеко поза городами переважають лиш пасовиска, степи і буряни. Отже не буйна ростинність а поправдї брак єї надає вигляду сторонам на острові.

Хоч остров має від заходу на всхід около 17 кільометрів а від півночи на полудне 11 кільометрів, то все-таки дороги тут так далекі як у всїх гірских краях. З нашого дімка Ренґемс (Wranghams) н. пр. єсть навпростець у воздушній лїнії лиш $2^1/_2$ кільометра до славної вижини Льонґвуд (довгий лїс) а все таки треба іти більше як годину, щоби туди зайти. В північній сторонї острова лежить одинока рівнина, котрої північна часть називає ся Дедвуд Плен (Deadwood Plain) або рівнина Мертвого лїса, а полуднева Льонґвуд Плен або рівнина Довгого лїса. Обі назви вказують на то, що ту були колись лїси, але їх знищили кози і тепер анї слїду з них; видко лиш сїножати з плїшами пустої землї а коло них так само пусту землю. Се єсть тота невідрадна сторона, де Наполеон І. був змушений коротати свій вік. Але тодї мабуть росло тут трохи більше дерев та й тепер коло самої хати, де мешкав колись Наполеон І., росте досить богато. Але коли глянути на цїлу тоту охрестність і на ту стару сїльску хату, в котрій комнати на низ 3 метри високі, то аж жаль стає того нещасливого, котрий мусїв тут мешкати. Аж в чотири роки по привезеню сюди Наполеона зачало анґлїйске правительство ставити для него инший новий будинок, котрий однак ему не сподобав ся. Та й ледви той новий будинок в Льонґвуд докінчили, як Наполеон помер, проживши 52 лїт. Стара хата, котра, як вже сказано, єсть вірною копією первістної, стоїть тепер пуста і порожна; лиш в передній комнатї стоять два прапори, анґлїйский і францускuй, а в тім місци, де цїсар закінчив житє, стоїть его погруде, обведене довкола малою деревляною огорожею. Годину дороги звідси в хорошій долинцї Стен (Stane), близько жерел студеної водиці, з котрих цїсар нераз єї пив, знаходить ся гріб Наполеона, котрий він тут сам собі вибрав. Тут спочивало его тїло аж до 1840 р., в котрім то роцї перевезено его до Парижа і зложено в соборі Інвалїдів. Гробу сего доглядає і удержує его в добрім станї білий сторож. Хто лиш коли заїде на остров, не мине певно Наполеонової хати і сего гробу.

Хороша сторона єсть також коло Фравра. Незвичайно груба струя ляви викришила ся тут з часом так, що зробив ся з неї ніби мур. В однїй єї прогалинї стоїть сама одна скала, подібна до чоловіка в одїню. То Фравр (Friar) — чернець, а там в долинї єсть водоспад, другий по краснім високім водоспадї в долинї Джемса. Сей послїдний водоспад, хоч в нїм мало води, єсть величавої краси. З трох сторін піднимають ся голі скалисті стїнки на 70 до 100 метрів майже простїсенько в гору і замикають кітловину, в котру крізь прогалину входить потік і своєю срібнистою струєю спадає в долину з висоти 70 метрів. Сценерия представляє ся тому величаво, що їй можна придивляти ся тут з дороги викованої близенько коло водоспаду.

По полудни послїдного дня нашого побуту на острові дали нам з міста знати, що корабель Льойда, котрий тут набирав провіянту, відпливає досьвіта в дальшу дорогу. Ми скористали з того і подякувавши заступникови ґубернатора за гостину, поїхали до Капштадту.

---

# Новинки.

Львів, дня 10-го червня 1907.

**— Підвисшенє платнї для народних учителїв.** Як зачувати, дістануть народні учителї як постійні так і тимчасові підвисшену платню вже при виплатї дня 1 липня. В тій цїли заряджено в рахунковім департаментї кр. Ради шкільної горячкову роботу, якої вимагає обчисленє нової платнї кількох тисяч учителїв. Часть учителїв дістане також запомоги за перший піврік з квоти 200.000 корон, ухваленої на ту цїль галицким соймом.

**— Краєва комісия для осель рентових.** На основі § 2 статута краєвої комісиї для рентових осель, п. Маршалок краєвий запросив членів тої же комісиї на засїданє, котре відбуде ся в четвер 13 с. м. о 10-ій год. перед полуднем в сали нарад Видїлу краєвого в будинку соймовім. На порядку дневнім поставлено отсї предмети: відчитанє протоколу засїдань з дня 6 цьвітня с. р., звіт з дїяльности бюра краєвої комісиї для рентових осель; внесеня бюра в справі признаня і відмовленя позичок; наконець внесеня в справі винагороди запрошуваних до оцїнки знатоків а також в справі способу їх покликуваня.

**— Рускі вакацийні оселї.** Шкільний рік небавом кінчить ся; дїти богатших родичів полинуть за Львів відітхнути сьвіжим воздухом, щоби набрати сил до дальшої науки. Лише руска дїтвора, сини і доньки убогих зарібників, сторожів і т. д., засуджена на дальшу муку серед спеки, порохів і бруду великоміского. Про сю молодїж раде би подбати „Товариство руских вакацийних осель", але без фондів до того оно не вдїє нїчого. Наша суспільність цїлий рік складає жертви на ріжні народні цїли. Сей оден-два місяцї годить ся звернути свою жертволюбивість на руску вакацийну оселю. Жертви для „Товариства вакацийних осель" просить ся вислати на адресу: Ольга Бачиньска, Львів, ул. Театиньска ч. 7, IV. сходи, II. поверх.

**— Дрібні вісти.** Число жителїв міста Львова виносило в цьвітни с. р. 179.506 душ. — Згублено вексель на 543 кор. 82 сот. з підписом Едварда Хамайдеса. — В Олексичах коло Комарова, повіта стрийского, є на продаж кілька господарств Нїмцїв-кольонїстів. Поля і будинки добрі. Хто має охоту купити, нехай як найскорше приїздить і зголосить ся в місцевім гр. кат. урядї парохіяльнім. — Голосний свого часу процес ґр. Квілецкої о підсуненя чужої дитини, щоби удержати ся при майоратї, пригадує ся знову. Краєвий суд цивільний в Познани займав ся оногди в виключенем явности справою Цециліі Маврової з Галичини, котра домагає ся, щоби ґр. Квілецка звернула їй назад дитину. Тою дитиною єсть кільканайцятьлїтний хлопець, о котрім попередний процес рішив, що він єсть рідним сином ґрафинї Квілецкої. Маврова же каже тепер, що то єї син, котрого она маленьким лиш відступила була ґр. Квілецкій на якийсь час. Як тепер рішив суд, поки-що не знати — Зі стриху реальности при ул. Сакраменток ч 9 вкрадено оногди в ночи на шкоду п. М. Боратиньскої ґардеробу вартости 80 корон.

**— Межи Делятином а Яремчем** усунула ся гора на кільометрі $61^2/_4$, а в наслїдок того — як доносять нинї із Станиславова — здержано з днем 9 червня аж до відкликаня рух поїздів тягарових на части шляху Яремче-Керешмези, лїнії Станиславів Керешмези. Однак задержує ся на згаданім шляху рух поїздів особових ч. 3112, 3111, 3113, 3114, 3115 і 3116, але подорожні будуть в місци перешкоди мусїли пересїдати ся, а пакунки треба буде переносити. Рівночасно здержано вповні з днем 9 с. м. рух поїздів сезонових ч. 3119, 3120 і 3122 на цїлий час перерви руху.

**— Обманьства з білєтами зелїзничими.** Акт обжалованя против позістаючого в арештї слїдчім урядника зелїзничого Белковского і манїпулянтки Пельцової, обжалованих о обманьство доконане в той спосіб, що они продавали підроблені білєти, став ся вже правосильний, а розправа против них відбуде ся ще сего місяця перед надзвичайною каденциєю судів присяжних, котра розпочинає ся завтра, дня 11-го с. м. Переведене слїдство показало, що Белковский вів свою обманну манїпуляцию на великі розміри, що продавав фальшиві білєти не лиш на головнім двірци зелїз-

ничім, але також на Підзамчу і на Клепарові і що шкода, якої наробив скарбови державному, доходить до кількадесяти тисячів корон.

— **Приватні іспити** для хлопців і дівчат в чотирокласовій школі ім. М. Шашкевича у Львові при ул. Скарбківскій ч. 26 бйдуть відбуватись від 16 до 30 червня с. р.

— **Руский фестин у Львові.** Комітет фестину Захоронки і Вакац. оселі повідомляє, що заповідженний на 2 червня с. р. фестин обох товариств відбуде ся з незміненою програмою в четвер 13 червня с. р. (на Вознесенiє) на Високім Замку.

— **Вислїд іспиту зрілости в учит. семінариї в Сокали.** До іспиту сідало 47 публичних учеників; з того 28 Русинів, 18 Поляків, 1 Німець. Узнано за зрілих 40 а 7-ом позволено поправити оден предмет по фериях. З Русинів здало іспит 24, а именно: Бойцун Стеф., Брикайло Михайло, Божиковский Николай, Вербенець Василь, Волинець Сильвестер, Возняк Іван, Гапонович Олекса, Гладишевский Іван, Горбай Василь, Грицай Гриць (з відзн.), Ґофрик Михайло, Дишкант Гриць, Заяць Федько, Зінко Дмитро, Зінко Николай, Лесюк Олекса (з відзн.), Макогін Іван, Миколаєвич Осип, Паньчук Петро, Пенцак Василь, Столяр Іван, Хоміньский Кость, Хомяк Гриць, Яюс Лев.

— **Нещасливі пригоди.** Візник дорожкарский Василь Рудницкий, вертав онегди в ночи по 11 год. ул. 29 Листопада до дому на ніч і наїхав на віз електричного трамваю, що був в руху так нещасливо, що дорожка поломила ся, кінь забив ся, а сам Рудницкий впавши з кізла, зломив собі ліву руку. — П. Евг. Шпіцерова підчас вареня обіду перевернула горнець з кипячим борщем так нещасливо, що попарила собі обі руки і мусїла шукати помочи на стациї ратунковій. — Онегди вечером привіз Йосиф Скиба цеглу до одної з реальностий, яка будує ся при ул. Льва Сапіги, і станув з возом саме коло шин електричного трамваю. Надїзджаючий з міста віз ч. 37 зачепив о віз Скиби і перевернув его, причім впали й коні та придушили собою Скибу. Коли по якімсь часї видобули Скибу з під коний, був він майже непритомний, бо як показало ся, зломив собі ліву ногу. Нещасливого відставила поготівля Тов-а ратункового до шпиталю.

— **Величезна крадїж.** З Москви доносять: Комісия слідча, вислана до розсмотреня рахунків забайкальської зелїзниці, викрила, що там до двох лїт вкрадено 6 міліонів рублів. В рахунках тої зелїзниці знайдено надзвичайні позиції і так н. пр. закупно тисяча деревляних лопат до відгортаня снігу коштувало 50.000 рублів, значить ся 1 лопата по 500 рублів, або 1250 К. Всї лопати разом тої зелїзниці коштували 270.000 рублів. Множество видатків єсть просто видуманих. Члени комісиї суть переконані, що при дальших розслїдах сума вкрадених шести міліонів збільшить ся значно. Арештовано звиш 100 урядників управи тої зелїзниці.

**Месть помічника купецкого.** У купця Стефана Ґаїни в Чернівцях був помічником купецким якийсь Людвик Маєвский лїт 21, родом з бжеского повіта в Галичинї, котрий жив в незгоді зі своїми товаришами, диспонентом купецким Давидом Памулою і помічником купецким Вільгельмом Пешиньским а в послідних часах просто зненавидів їх, бо набрав переконаня, що то через них Ґаїна вимовив єму службу. Вставши в пятницю досьвіта о 4 год., пішов Маєвский до міста а небавком вернув назад фіякром, котрому казав ждати перед домом купця Ґаїни при ул. Фляйшера ч. 16. Відтак увійшов живо до комнати, в котрій спали три склепові хлопці, а звідси пішов до другої, де спали зненавиджені ним Памула і Пешиньский. Коли увійшов до комнати, Пешиньский пробудив ся і сів на постели. Маєвский стрілив тодї до него три рази з револьвера і ранив єго на смерть в груди, в голову і руку. Від гуку вистрілів збудив ся Памула і схопив ся на рівні ноги а тоді прискочив до него Маєвский і стрілив до него два рази та поцілив на самперед в голову коло правого ока а відтак в руки, котрою Памула був заслонив ся. Рани ті були також небезпечні, але Памула не стратив притомности а Пешиньский стратив від разу притомність. Доконавши того злочину, сів Маєвский до фіякра і казав завести ся на полїцию, де дижурному урядникови віддав револьвер і сказав, що убив своїх двох товаришів з мести за то, що они єго шиканували і що через них стратив місце. Маєвский відгрожував ся вже давно, що убє Памулу, але нїхто на то не зважав. Єго арештовано і відставлено до слїдчої вязниці краєвого суду. Пешиньский помер вечером ще того самого дня.

— **Заснув на віки.** У Відни помер сими днями сербский учений доктор богословія, прав і фільософії Емілїян Радіч. Вечером зовсїм здоров ляг спати о звичайній порі і заснув на віки. На другий день знайшли єго тіло закостеніле. Радіч в день смерти одержав був вість, що петербургска Академія наук іменувала єго своїм дїйстним членом. Радіч називає ся князем на Соколовім і був послідним потомком родини, що панувала колись в нинїшнім Новім Базари.

## Телеґрами.

**Відень** 10 червня. Дирекция канцелярії палати послів подає до відомости, що перше засїданє палати відбуде ся в понедїлок дня 17 с. м. о 11 год. перед полуднем.

**Будапешт** 10 червня. Вчера відкрито тут краєвий музей в присутности Цїсаря.

**Будапешт** 10 червня. (У. Б. кор.) Австрийский президент міністрів бар. Бек прибув тут вчера вечером.

**Льондон** 10 червня. (Б. Райт.) Телеґрама з Мехіка доносить, що в недїлю убито президента Ґватемалї, Кабреру. Доси нема потвердженя сеї вісти.

**Берлин** 10 червня. „Nordd. Allg. Ztg." пише о коронацийнім ювилею Цїсаря Франц Йосифа: Цїсар і король стояв і стоїть завсїгди перед очима народів Австро-Угорщини і цїлого сьвіта яко взорець вірного сповнюваня обовязків, перенятий невсипущим бажанєм скріпленя добробиту повірених Провидінєм єго печаливости народів та удержаня і укріпленя державного становища габсбурґскої монархії. Угорщина сама, що обходить нині спільно зі своїм володїтелем роковини признаня своєї самостійности державної, перебула від 40 лїт період великого розвою на всїх полях публичного житя і поклала основи, на котрих розважне правительство краєве може дальше будувати для добра держави і монархії. Нехай докази любови і поважаня, зложені монарсї сими днями, станут ся новою запорукою успішної будучности Угорщини і цїлої австро-угорскої монархії.

**Тульон** 10 червня. На відбутім вчера в Бріньоле вічу виноробів, в котрім взяло участь 25.000 винороб

ів, виголошено різкі бесїди. Ухвалено внесенє, що винороби підуть до Парижа, скоро їх жаданя не будуть сповнені.

**Петербург** 10 червня. На однім з передмість пять узброєних людий напало на урядника фабрики Копціля і зрабували 6.800 рублів.

**Петербург** 10 червня. (П. Аг.). Онегди по полудни на Каменно-Островскім Проспектї двох мужчин узброєних в револьвери і штилети напало на касиєра якоїсь фабрики електричної, зранили єго, пробивши тричі штилетом і забрали єму торбу з 5000 рублями, призначеними на виплату робітників. Полїция при помочи публики зловила напастників.

**Мехіко** 10 червня. Секретар Сполучених Держав Рут наміряє відбути подорож на Мехіку нїби то в цїли пізнаня краю; в дїйстности однак подорож має мабуть на цїли скликанє конференциї в справах середної Америки.

## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

**Примітка.** Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

### Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

### Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32** 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*,
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

### Поїзди льокальні.

#### До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

#### Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

# ОГОЛОШЕНЯ.



З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).